

Naša skupna vizija: 'Skupaj gradimo šolo, v kateri spoznavamo sebe in svet, stopamo po svoji poti, se dobro razumemo med seboj, čeprav različni, pa vendar povezani.'

Številka 3

VENCLJEVE NOVICE

Glasilo učencev OŠ Venclja Perka

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

**VSAK JEZIK IMA
SVOJ DOM IN DOM
SLOVENŠČINE JE
TUKAJ**

Kar predstavlja družina za slehernega posameznika, predstavljata za celoten narod materinščina in narodna zavest. Kakor je naloga družine skrb in varovanje vseh članov, so tudi vsi državljani dolžni ceniti in negovati naš jezik.

Naš jezik je specifičen; govori ga dva milijona ljudi in je eden izmed redkih, ki ima dvojino. Njegova zgodovina je bogata, prvi zapisi segajo že v leta 927–1039 (Brižinski spomeniki). Šele dobrih petsto let zatem smo dobili prvo (cerkveno) delov slovenskem jeziku, katerega avtor je Primož Trubar (Abecednik in Katekizem). Od tega leta dalje lahko Slovenci uradno govorimo v svojem maternem jeziku.

Lepoto in čar je našemu jeziku dodal France Prešeren z njegovimi mojstrskimi deli poezije, ki so bila izdana in prevedena v mnogo držav po svetu. Dela lahko s prevajanjem izgubijo svojo globino in v nekaterih primerih tudi prvotni pomen.

Glede na majhno število govorcev ima naš jezik veliko narečij. Poznamo sedem glavnih narečnih skupin in več kot trideset narečij, ki naš jezik tudi bogatijo. Pomembno je, da materinščine ne zanemarimo, saj je nenadomestljiva. Slovenščino moramo ohraniti in jo na pravilen način

predajati svojim potomcem, saj obstaja verjetnost, da izumre.

Slovenec je brez slovenščine nepopoln. Ta jezik mu namreč predstavlja način, s katerim lahko izraža svoja čustva in vse lepote življenja. Lahko je izdajati sladkobne izjave o

čustvih in ljubezni do jezike, malo pa je tistih, ki bi za svojo materinščino tudi kaj žrtvovali in jo negovali. Mladi danes se ne zavedajo pomena našega jezika, saj je za njih nekaj samoumevnega. Zelo malo jih pomisli na to, da so se nedolgo tega naši predniki morali boriti za uveljavljanje slovenščine in za možnost, da bi jo lahko uporabljali. Ne zavedajo se, da so številni njihovi predniki trpeli in se žrtvovali za naš jezik. Mladi z uporabo slenga izražamo nespoštovanje do našega jezika in niti pomislimo ne, da ga s tem siromašimo in zmanjšujemo njegovo bogastvo. Prihodnost in obstoj našega maternega jezika sloni na naši generaciji, ki je do njega malomarna. Pomembno je, da se zavedamo ogroženosti materinščine. Zaradi tega smo primorani naš jezik predajati naprej in ga uporabljati v njegovi pravilni obliki, razlagati njegovo zgodovino, razvoj in ohraniti našo kulturo.

Materinščina je torej del naše kulture, ki jo moramo ohraniti. V nas naj vlada ponos in sreča, da jo lahko uporabljamo. S sodržavljani bodimo drug drugemu kot bratje in z domovino vred nudimo naši materinščini zgledno družino. Po drugi strani se moramo zavedati tudi, da je jezik živ in se s časom tudi spreminja.

Klara Papić, 9. a

Napovedujemo:

- valentinovo
- šolski ples
- informativni dnevi za devetošolce

KULTURNA USTVARJALNICA 6. in 7. razred

Pavel Trojer:

RECITACIJA ALI DEKLAMACIJA

Pesništvo je umetnost,
ki je kot prevzetnost.
Pesništvo je poezija,
in nikakor ne astronomija.

Potem pa nastane problem,
recitacija ali deklamacija?
Po mojem je deklamacija isto kot
recitacija!

Saj je vseeno v šolo grem,
v šoli odpravim vsak problem.

Danes v šoli izvem,
kako se temu streže.

Ti dve besedici se narazen reže!
To se pravi, da nista istega pomena,
druga drugi ni enaka nobena.

Luka Loboda:

KAKO NAPISATI PESEM

Če hočeš napisati pesem,
moraš biti zelo resen,
a na vsako rimo,
čakaš vso zimo.

In ko si vse bolj
trezen in hkrati jezen,
se ti vse bolj mudi,
pa še sestra ti teži.

Pa saj jaz nisem pesnik,
tako kot Vili Resnik
in ko imam res veliko krizo,
vam dam list s pesmijo na mizo.

Anja Božič:

RIMA JE PRIMA

Rima je prima,
Sploh če se rima.
Rima je zakon,
ker je sladka kakor sladkor.

Rime nikoli niso dolgočasne,
grde, slepe ali zajedave.
Rime so vedno super,
ampak ne strašne kakor skuter.

Živa Marolt:

PESEM

Vsaka pesem ima svoj pomen,
vsaka pesem ima svoj namen.
Zunaj je bogata,
znotraj pa možata.

Kitice pomagajo ji,
pasti na stihe tri.
Pesmica jim tako vrne,
da zarima njihove trne.

Vsaka se ne rima,
a kljub temu lahko je prima.

In čeprav jo je težko napisati,
se je ni treba bati.
Tudi če je ne želiš prebrati,
je ni treba v koš dati.

Urh Sušnik: **NASTANEK (bajka)**

Nekdaj je bila praznina in iz te praznine je nastalo vesolje; brez zvezd, galaksij in osončij in s tem vesoljem je nastal tudi prvi bog: Švarcer.

Švarcer je ustvaril zvezde, galaksije in za vsako stvar, ki jo je na novo naredil, je nastal nov bog. Ko pa je želel ustvariti osončje, so mu morali pomagati vsi živeči bogovi. Ko pa jim je uspelo, se je pred njimi prikazala tudi prva boginja Ertha. Bila je boginja Zemlje, in ker je imela najboljše razmere, so bogovi zaživel na Zemlji.

Kmalu pa je na Zemlji začelo primanjkovati hrane, zato sta Švarcer in Ertha iznašla nov sadež z imenom Fajnmk, ki ima posebno moč, da če ga poješ, lahko preživiš brez hrane in vode 5 let. Ljudje pa so bili jezni na bogove, saj niso želeli tega sadeža deliti z njimi, zato so ljudje šli na Božji trg protestirat proti bogovom. Bogovi so bili jezni na ljudi in jih pregnali z Božjega trga in postavili stražarje po trgu.

Neke noči pa se je človek po imenu Tir odkradel čez trg v palačo Švarcerja, vendar se je izgubil in zašel v spalnico Erthe in njenega moža. Ertha je mislila, da je prišel Švarcer in se v postelji stisnila k Tiru.

Tir je počakal, da zaspi in se odkradel po Fajnmk, ampak so ga stražarji opazili in komaj je zbežal. Čez 9 mesecev je Ertha rodila sina Gruna, ki ga je pred 9 meseci ustvaril Tir. Ko je za to izvedel Švarcer, je našel Tira, ga ubil ter Gruna poslal živeti k kmečki družini.

Čez eno leto je Ertha rodila novega otroka, tokrat Boga Arkato, do takrat pa je Švarcer postal TIRAN. Ljudi je pobijal za zabavo in vsakega boga, ki mu je nasprotoval, je ubil.

Medtem, ko je Švarcer vladal sta Arkata in Grun odrasla. Arkatu je vse dneve Švarcer govoril, kako so ljudje zlobni, in ko je odrasel, se je šel Arkata prepričati, če je to res. Preoblekel se je v berača in šel do najbližje kmetije.

Ko je prišel tja so ga kraljevsko sprejeli, četudi niso vedeli, da je bog. Na tisti kmetiji je živel Grun in takoj, ko sta se pogledala sta vedela, da sta brata. Arkata si je snel krinko in se objel z Grunom. Povedala sta si vse, kar vesta o sebi.

Ko pa je Grun omenil, kako zloben je Švarcer sta se oba strinjala, da se bosta borila skupaj proti njemu, Ertha pa se je pridružila njuni zaroti, saj tudi ona ni marala takega moža. Grun in Arkata sta čez noč ustanovila vojsko upora.

Švarcer je bil zato prisiljen ustvariti vesoljsko mesto le za bogove.

Ko je Švarcer končal z mestom je izvedel, da so Ertho ugrabili Zemljani, zato jo je šel iskat na Zemljo.

Našel pa je Ertho, ki stoji pred uporniki. Ko se je spustil na tla, ga je napadla, čeprav jo je Švarcer premagal in s težkim srcem ubil.

Vendar pa je bil zelo izmučen od boja in takrat sta ga napadla Grun in Arkata ter zmagala bitko, a na žalost sta ga na voljo ljudstva tudi ubila.

Po smrti Švarcerja je Arkata postal vrhovni bog, Grun pa vladar Zemlje, zato je Arkata Fajnmk vedno rad delil tudi z ljudmi.

